

167. Мечки съ мечетини. Ч. 115. Но са научи, майно ле, Зла мечка стръвница, Та вечер късно дохожда. Д. 7, 15—17. „А на мене, дружки, Едно старо харо, Мече гърдуляво, Куче трескуляво. М. 283.

**Мечкаринъ Мечкаръ** с. м. вожакъ медвѣдя. **Мечкарка** водильщица медвѣдя: Всѣкий мечкаръ казва, че нѣговата мечка по-хубаво играе. Ч. 138.

**Мечъ** с. м. мечъ (весьма рѣдкое слово, даже въ народныхъ пѣсняхъ): Той си оружіе остави Тѣкмо съ єдинъ мечъ останѣ. Б. 48.

**Мечъ** тоже что мяучъ: А трапезата ги чака, Маца мече, вий от-долу. Вазовъ. Гусла. 146.

**Мѣша** с. ж. участіе: Той нѣма мѣша въ тѣзи забръкани работи.

**Мѣшава** с. ж. тоже что мѣша: Игры на слукѣ, дѣто всичко е въ рѣцѣ на голж-тъ честь а умъ-тъ и искусство-то нѣмѣтъ никаква мѣшавѣ, за разбранъ чловѣкъ сѣ омазны. Л. Д. 1873 р. 239.

**Мѣшамъ** и. д. 1) мѣшаю: Деца-та имаєтъ зготвени вици сплетени, кои сѣ викаєтъ суровици. Со нимъ рано-то на Божики ходѣтъ отъ куки въ куки, мешаєтъ огн-отъ со суровици-те, и пєтѣтъ: суро'а божа, весела година, колку яйца и пилци, толку деца и ягандѣ. М. р. 523. 2) смѣшиваю: Не мѣшай своѣта чєница съ кѣпената. **Мѣшамъ** са въ нѣщо вмѣшиваюсь: Азъ му са не мѣшамъ въ работи-тъ.

**Мѣшаница** **Мѣшаница** с. ж. пирогъ съ капустой: Омесувать погаче съ сребърна пара, баница отъ тиква, мешаница оварувать отъ расолъ (армеа) и пр. Ч. 99.

**Мѣшанъ** (мак.) въ выраженіи китка мешана=шарена китка (смѣсна китка), букетъ: Да си направимъ китка мешана, И да направимъ две жолти свеѣе, Да се променемъ, да се наредемъ. В. 335.

**Мешарка** с. ж. по Каравелову р. 312. тоже что ноцви т. е. квашня: Ни сламка на куки, ни трошка въ мешарка! Кн. 53.

**Мешѣ\*** (*michè vulg. mechè. 1. Chêne. 2. Forêt, bois de chênes*). с. с. дубъ: Обикновенъ валь направєнъ отъ ягко дѣрво като отъ меше или букъ. Л. Д. 1876 р. 67.

**Мѣшѣ** с. с. 1) мѣшечекъ, сумка: Срьдце-то е мѣснато мѣше, въ срьдѣ-тъ праздно и сѣстои отъ двѣ половины, раздѣлены съ прѣгра-дѣ. Л. Д. 1869 р. 88. Между задни-ты крака (на кєнгурѣ) сѣ намира мѣше, въ кое-то дръжи щєнцы-ты си докле ваягкнѣтъ. Л. Д. 1871 р. 110. 2) животъ (ср. мѣшлина): Отъ глуфче меше полно со мавца, И ясь си ядамъ, и въ село да'амъ, Накъ сѣ наде'амъ свадба да чинамъ. М. 264. И азъ си имамъ тѣшко имане: Земи ма, Радо, земи ма лудо: Отъ мишка мѣше пѣлно съ спрене, Отъ жаба кѣлка гѣовде пастърма. 3. 226. Глуше'о меше. Излезе божа съ решето, та ѣ пукнало меше-то. М. 662.